

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 53/11
31.08.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.К-Г, због кривичног дела навођења на оверавање неистинитог садржаја из члана 235. став 1. Кривичног закона Републике Србије (КЗ РС), одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 348/11 од 07.07.2011. године, подигнутом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К. 76/06 од 11.02.2011. године и Кв. 52/11 од 09.03.2011. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

уважава СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 348/11 од 07.07.2011. године, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Основног суда у Прокупљу К. 76/06 од 11.02.2011. године и Кв. 52/11 од 09.03.2011. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем судије појединца Основног суда у Прокупљу К. 76/06 од 11.02.2011. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљене С.К-Г, адв. Б.К. из Б.

Ванпретресно веће Основног суда у Прокупљу, решењем Кв. 52/11 од 09.03.2011. године, одбило је као неосновану жалбу браниоца окривљене С.К-Г. изјављену против означеног првостепеног решења.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 348/11 од 07.07.2011. године против наведених правноснажних решења, због повреде одредаба члана 194. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине решења Основног суда у Прокупљу К. 76/06 од 11.02.2011. године и Кв. 52/11 од 09.03.2011. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд поступио је у смислу члана 422. став 2. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу и у седници већа, о којој је у смислу члана 422. став 3. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе овог предмета, са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1968/10 од 10.12.2010. године потврђена је пресуда Општинског суда у Прокупљу, Одељења у Блацу К. 76/06 од 13.10.2009. године којом је окривљена С.К-Г. ослобођена од оптужбе за кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 235. став 1. КЗ РС и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окривљене, адв. Б.К. поднела је дана 01.02.2011. године, надлежном Основном суду у Прокупљу, трошковник – специфицирани захтев за исплату трошкова поступка који се односе на награду и нужне издатке браниоца у укупном износу од 365.585,00 динара.

Наведени захтев браниоца одбијен је као неоснован побијаним првостепеним решењем, са образложењем да бранилац окривљене до завршетка главног претреса, као ни у завршној речи није истакла захтев за накнаду трошкова поступка, „а што је била њена обавеза“ јер јој је тада била позната висина наведених трошкова, а да се могућност доношења посебног решења о висини трошкова поступка, у смислу члана 194. став 2. ЗКП, по захтеву стављеном у року од једне године од правноснажности пресуде или решења из става 1. истог члана (одлуке о главној ствари), односи на случај кад је захтев за накнаду трошкова истакнут, али у тренутку завршетка главног претреса недостају подаци о њиховој висини, док је у погледу накнадних трошкова за одговор браниоца на жалбу јавног тужиоца оцењено да не представљају нужне издатке браниоца јер нема законске обавезе подношења одговора на жалбу.

Прихватајући у свему као правилне ставове и разлоге из првостепеног решења, другостепено веће Основног суда у Прокупљу својим решењем одбило је као неосновану жалбу браниоца окривљене изјављену против првостепеног решења.

Међутим, основано се по налажењу Врховног касационог суда у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима, тиме што је одбијен као неоснован захтев браниоца за накнаду трошкова поступка, повређена одредба члана 194. став 2. ЗКП.

Оцењујући предметни захтев браниоца неоснованим, у делу трошкова насталих до завршетка главног претреса због наводног пропуста браниоца да до тог тренутка постави захтев за накнаду трошкова поступка, Основни суд у Прокупљу се у побијаним решењима позива на одредбу члана 194. став 2. ЗКП. Међутим, овом законском одредбом ни било којом другом одредбом кривичног процесног закона нити другим прописом којим се уређује накнада трошкова у кривичном поступку (Правилник о накнади трошкова у судским поступцима - „Службени гласник РС“, број 57/03) није прописана, изричито, обавеза браниоца да захтев за накнаду трошкова одбране постави до завршетка главног претреса, већ је одредбом члана 194. став 2. (реченица друга) ЗКП прописано да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најдоцније у року од једне године од дана правноснажности одлуке о главној ствари.

Неприхватљиви су и разлози у побијаним решењима за оцену о неоснованости захтева у погледу трошкова за одговор на жалбу. Реч је о награди браниоца која у смислу одредбе члана 193. став 2. тачка 7. ЗКП представља трошак кривичног поступка јер је могућност подношења одговора на жалбу предвиђена законом (члан 373. ЗКП).

С обзиром на наведено и чињеницу која произилази из списка предмета да је у конкретном случају специфицирани захтев браниоца окривљене за накнаду трошкова поступка стављен у оквиру рока прописаног одредбом члана 194. став 2. ЗКП, с правом се у захтеву за заштиту законитости истиче да је тај захтев подобан основ за доношење посебног решења о висини трошкова поступка, за које је правноснажном ослобађајућом пресудом, у складу са одредбом члана 197. став 1. ЗКП, одређено да падају на терет буџетских средстава.

Како је побијаним правноснажним решењима повређен закон на штету окривљене, Врховни касациони суд је уважењем захтева за заштиту законитости та решења укинуо и предмет враћа Основном суду у Прокупљу да, имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, донесе нову, правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008) у вези са чланом 420. ЗКП, а применом одредаба члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија,

Бата Цветковић, с.р.